

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

לפני כבוד השופטת מיכל הירשפלד

תובע ג'ייסון דונילי
ע"י ב"כ עו"ד עודד הכהן

נגד

נתבעת תאגיד השידור הישראלי - כאן
ע"י ב"כ עו"ד ערן פרזנטי
ממשרד מ. פירון ושות'

פסק דין

1 תביעה כספית פיצוי בגין הפרת זכות היוצרים והזכות המוסרית, במספר צילומים שצילם התובע

2 **תמצית העובדות והמחלוקת**

3 1. התובע, צלם בעל מוניטין, המתמחה בצילום חדשות וידוענים, משווק ומוכר את צילומיו
4 לכלי תקשורת, מוסדות ואתרי אינטרנט ברחבי העולם.

5 2. במסגרת עבודתו, צילם התובע, עוד בשנת 2016, מספר תמונות בהן תועד ראש הממשלה
6 לשעבר, מר אהוד ברק, כשהוא נכנס (ויוצא) מביתו של מר ג'פרי אפשטיין בניו יורק, לרבות
7 תמונה בה תועד מר ברק, בכניסה לביתו של אפשטיין, כשהוא עוטה מחמם צוואר (המכונה
8 גם חם צוואר), שכיסה את פניו עד לגובה העיניים.

9 3. ביום 16.7.2019 פורסמו התמונות בעיתון ה"דיילי מייל" הבריטי, כאשר במסגרת הכתבה
10 שנוותה אליהן צוין, כי מר ברק תועד בשנת 2016 בכניסה לביתו של אפשטיין בניו יורק,
11 כשהוא מסתיר את פניו. עוד צוין בפרסום כי באותו היום בו נצפה מר ברק נכנס לבית
12 אפשטיין כאמור, תועדו מספר נשים צעירות שנכנסו אף הן לבית.

13 4. מר ברק הגיב לפרסום באיום להגיש תביעת דיבה נגד העיתון, שכאמור רמז לכך שהוא
14 התארח בביתו של אפשטיין (שנעצר מספר ימים קודם לכן באשמת סחר בקטינות למטרות
15 מין), באותו היום בו נצפו בחורות צעירות מגיעות למקום.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

5. יצוין, כי באותה עת התנהלה בישראל מערכת בחירות, כאשר סמוך לפני הפרסום בדיילי מייל הודיע מר ברק על חזרתו לפוליטיקה ומכאן שהפרסום בדיילי מייל נשא אופי חדשותי אקטואלי (אף שהתמונות צולמו, כאמור, מספר שנים קודם לכן).
6. מספר כלי תקשורת ישראלים דיווחו אודות האיום של מר ברק בתביעת דיבה כלפי הדיילי מייל, תוך שהם מצרפים גם תמונות שהופיעו בפרסום של הדיילי מייל ותוך ציון העובדה כי הן לקוחות מכתבת הדיילי מייל.
7. בין כלי תקשורת אלה היתה גם הנתבעת דנן, תאגיד השידור הישראלי "כאן". לטענתה, משנודע לחטיבת החדשות שלה על התקרית בין מר ברק לדיילי מייל, היא בחרה לדווח ולסקר בזמן אמת את האירוע החדשותי בשל חשיבותו הציבורית, במיוחד באותה עת.
8. ביום 17.7.19, במסגרת סיקור הידיעה על האיום של מר ברק בתביעת הדיבה, הוצגו למשך מספר שניות (במסגרת כתבה שנמשכה כ-7 דקות), תמונות שפורסמו, כאמור, בכתבת הדיילי מייל. כותרת הדיווח העיתונאי היתה: "ברק והמיליארדר הפדופיל/סערת פרסום תמונות ואיום התביעה של ברק". הכתבה עסקה בסכסוך בין אהוד ברק לבין הדיילי מייל ובמכתב ההתראה ששלחו באי כוחו של ברק לעיתון.
9. בכתבה ששודרה בטלוויזיה, פורסמו למעשה 3 תמונות מאתר הדיילי מייל (עליהן נרשם: "מתוך ה-daily mail"), תחת אותה כותרת "ברק והמיליארדר הפדופיל/סערת פרסום התמונות ואיום התביעה של ברק". בתמונה האחת נראה ברק בפנים מכוסות כמעט לחלוטין (בעזרת מחמם צוואר), כשהוא עומד להיכנס לבנין. בשתי התמונות האחרות נראה ברק כשכובע לראשו, כשהוא בדרכו להיכנס ובדרכו לצאת מהבנין.
10. באתר התאגיד פורסמה בהמשך אותה תמונה של מר ברק במחמם צוואר, מספר פעמים תחת כותרות שונות: "ברק: דוחה את רמיזות הדיילי מייל, אתבע אותם", "דיילי מייל לאהוד ברק: לא נסיר את הכתבה", "דיילי מייל לאהוד ברק: עומדים מאחורי הכתבה, לא נסיר אותה", וכן "הדיילי מייל פרסם תמונות של ברק בבית אפשטיין; ברק: אגיש תביעת דיבה נגד העיתון".
11. לטענת הנתבעת, האירוע החדשותי שסוקר, לאור חשיבותו, היה האיום של ברק לתבוע את העיתון ולא הצילומים כשלעצמם, שכן הפרסום היה מקור המחלוקת המשפטית בין ברק לדיילי מייל לגבי ביקורו של זה האחרון בביתו של אפשטיין. לטענת הנתבעת, הידיעה שודרה גם ברדיו, בו ממילא לא ניתן היה לשדר תמונות ומכאן שהעיקר אכן היה חילופי ההאשמות בין ברק לדיילי מייל ולא התמונות כשלעצמן.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 2663-10-19 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

12. עוד טענה הנתבעת, כי הצילומים היו חלק מכתבה, שהיא דיווח עיתונאי מובהק, שהרי הצילומים יצרו את הפרשה המסוקרת. לא היה שימוש בצילומים כבצילומים אלא כנושא הכתבה החדשותית ולא בכדי כל גופי התקשורת מצאו לנכון לסקר את הכתבה. לא ניתן לסקר את הסכסוך מבלי להציג את מושא הסכסוך שדווח. עוד הדגישה הנתבעת, כי לא בכדי לדיילי מייל לא היו כל טענות כלפיה.
13. לטענת התובע, בפרסומיה כאמור, הפרה הנתבעת את זכות היוצרים והזכות המוסרית שלו בתמונות שצולמו על ידו ומכאן תביעתו זו לפיצוי כאמור בגין 8 פרסומים, במסגרת שידורי הטלוויזיה ואתר האינטרנט של התאגיד.
14. הנתבעת הכחישה כי זכויות היוצרים בתמונות שייכות לתובע. לטענתה, הן שייכות לסוכנות הצילום (Media Probe), ששמה גם הופיע על התמונות. עוד טענה הנתבעת, כי התמונות פורסמו כחלק מדיווח חדשותי, על כתבת הדיילי מייל, שלו ניתן קרדיט (ושהוא עצמו נתן קרדיט רק לסוכנות הצילום ולא לתובע באופן אישי). דיווח חדשותי זה, טענה הנתבעת, מבסס בסעיפים 18 ו-19(א) לחוק את אחד מהפטורים המהווים "שימוש הוגן" ומשכך אין בפרסום הפרת זכויות היוצרים של בעל הזכויות ביצירה.
15. עוד טענה הנתבעת, כי ענייננו ב-3 תמונות בלבד ובהפרה נטענת אחת ולא 8 הפרות כטענת התובע, שכן מדובר במסכת אירועים אחת שהינה הסיקור החדשותי הספציפי וכן משום שמדובר באותה יצירה, היינו הפרה נטענת של אותה זכות.
16. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית. התובע הגיש תצהיר שלו. הנתבעת הגישה תצהיר עדות ראשית של ברוך שי, מנהל חטיבת החדשות בתאגיד. שני המצהירים נחקרו על תצהיריהם (התובע נחקר בהיוועדות חזותית ממקום מושבו מחוץ לישראל). הצדדים סיכמו את טענותיהם בכתב, אולם בטרם ניתן פסק הדין, הוכרעה בפסק דין מפורט ומנומק אחת התביעות האחרות שהגיש התובע, זו נגד עיתון "הארץ".
17. כפי שצוין לעיל, מספר כלי תקשורת ישראלים דיווחו אודות האיום של מר ברק בתביעת דיבה כלפי הדיילי מייל, תוך שהם כוללים בדיווח תמונות שהופיעו בפרסום האמור.
18. בעקבות זאת הגיש התובע, תביעות דומות בגין הפרת זכויות יוצרים דומות גם נגד אותם כלי תקשורת, בנוסף לתביעתו דן נגד התאגיד, בתיקים אלה: ת"א 2365-10-19 דונילי נ' הוצאת עיתון הארץ בע"מ, ת"א 2578-10-19 דונילי נ' וואלה! תקשורת בע"מ, ת"א 43871-07-21 דונילי נ' קבוצת ידיעות אחרונות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

- 1 תביעת התובע נגד עיתון "הארץ" היתה הראשונה שהוכרעה, ולמעשה היחידה שהוכרעה
2 בפסק דין לגופו של ענין, וזאת ביום 30.3.23.
- 3 **פסק הדין שניתן בתביעה נגד עיתון "הארץ"**
- 4 20. בפסק דין מפורט ומנומק, שניתן על ידי השופטת רונית אופיר בבית משפט השלום בבת ים,
5 דחה בית המשפט את תביעת התובע נגד עיתון "הארץ".
- 6 21. במסגרת פסק הדין נקבע, בתמצית, כי הוכח שזכויות היוצרים בתמונה מושא אותה תביעה
7 (תמונתו של מר ברק עם מחמם הצוואר) שייכת לתובע וכי הנתבעת הוכיחה כי עשתה שימוש
8 מותר בתמונה, שכן עומדת לה טענת "שימוש הוגן".
- 9 22. יצוין כבר עתה, כי הרקע לתביעה, השאלות שבמחלוקת וטענות הצדדים הן למעשה זהות
10 לתביעה דנן, אף שמטבע הדברים קיימים הבדלים עובדתיים כאלה ואחרים בין המקרים.
- 11 23. בתביעה דנן כמו בתביעה בענין "הארץ", הועמדה במחלוקת השאלה האם לתובע זכויות
12 יוצרים בתמונה/תמונות המדוברות ובהנחה שכך הוא האם מדובר בפרסומים מפרים או
13 שמא עומדת לנתבעת טענת ההגנה של "שימוש הוגן". שאלות מקבילות נוספות הן האם
14 הופרו זכויותיו המוסריות של התובע, מה הוא מספר ההפרות הנטענות שבוצעו ומה גובה
15 הפיצוי שיש לפסוק בגינן.
- 16 24. מהציטוטים שהופיעו בפסק הדין בענין "הארץ" התברר כי נוסח התצהיר שהוגש על ידי
17 התובע, בשפה האנגלית הוא למעשה זהה בשתי התביעות, לרבות הטעויות התחביריות
18 והדקדוקיות שנפלו בו, אף ששפת אמו של התובע היא אנגלית. יודגש, כי בשל טעויות אלה
19 לא מצא בית המשפט לתת לו ערך.
- 20 25. אף על פי כן נקבע שהתובע הרים את הנטל להוכיח את זכויותיו בצילום עליו דובר שם. כמו
21 בתביעה נגד "הארץ" (כמצוין בסעיף 30 ואילך לפסק הדין), גם בתביעה דנן כאן העיד התובע
22 שהוא צילם את התמונות ומכר אותן לדיילי מייל, כאשר הזכויות נותרות בידי. נקבע שם
23 שעדותו של התובע יחד עם התכתובת עם הדיילי מייל (שלא הוגשה בתביעה זו) מרימים את
24 הנטל המוטל על התובע להוכחת זכויותיו בצילום ולכל הפחות מעבירים לנתבעת את הנטל
25 להוכיח אחרת וזאת לא עשתה.
- 26 26. ביחס להיקף ההפרה נקבע שם שהיקף ההפרה עמד על צילום בודד, שהופיע במסגרת 3
27 פרסומים: באתר, בעיתון המודפס ובכתבת המשך.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

- 1 סעיף 43 ואילך לפסק הדין מוקדש לשאלה האם הפרה הנתבעת את זכויות היוצרים של
2 התובע בצילום או שמא עשתה בו שימוש מותר במסגרת הגנת ה"שימוש ההוגן".
- 3 כעולה מהעובדות מושא תיק זה, גם בתביעת "הארץ" נקבע כי תוכנה של הכתבה עסק
4 בפרסום בדיילי מייל ותגובתו של מר ברק אליה. הכתבה מצטטת את הדיווח באתר הדיילי
5 מייל ואת תגובתו של מר ברק לאמור בכתבה. נקבע, שלא יכולה להיות מחלוקת שמדובר
6 בדיווח עיתונאי על מידע רלבנטי בעל ערך חדשותי הקשור לאירועים הפוליטיים
7 והאקטואליים באותה תקופה.
- 8 סעיף 56 ואילך לפסק הדין עוסקים בניחות הקריטריונים המשמשים לביסוס טענת שימוש
9 הוגן, כפי שהם נמנים בסעיף 19(ב) לחוק.
- 10 ביחס למטרת השימוש ואופיו, נקבע שהנתבעת כללה בצילום מסך את הצילום כפי שפורסם
11 בדיילי מייל לרבות הקרדיט לסוכנות הצילום ולדיילי מייל. עוד נקבע כי לא די בכך שהנתבעת
12 היא גוף מסחרי הפועל לצרכי רווח כדי לקבוע שמדובר בשימוש הוגן, וכי האופי
13 הטרנספורמטיבי של השימוש הינו השיקול הראשון במעלה לבחינת השימוש ההוגן. בהקשר
14 זה נקבע (בס' 65 ואילך לפסק הדין) כי קיים שימוש טרנספורמטיבי בצילום. בעוד עיקר
15 הכובד של הפרסום בדיילי מייל עוסק בהימצאותו של מר ברק בפתח ביתו של אפשטיין תוך
16 הסתרת פניו, נקודת הכובד בכתבות הנתבעת היא תביעת הדיבה אותה מתעתד ברק להגיש
17 בעקבות הפרסום.
- 18 ביחס לאופי היצירה שבה נעשה השימוש, נקבע, כי "בענייננו, חשיבות התמונה אינה
19 ביצירתיותה, אלא בעצם קיומה... ערכו של הצילום אינו אומנותי – מסחרי, אלא חקירתי –
20 אינפורמטיבי" (ס' 71 לפסה"ד).
- 21 בכל הקשור להיקף השימוש נמצא כי "הנתבעת עשתה שימוש בצילום אחד של התובע. צילום
22 זה פורסם כצילום מסך מתוך הפרסום בדיילי מייל, משקף את הפרסום בדיילי מייל ולצד
23 מלל מהפרסום בדיילי מייל, כך שהיקף השימוש אינו חורג משימוש הוגן" (שם, סעיף 73).
24 נקבע, כי "הנתבעת עשתה שימוש בצילום מסך מתוך הפרסום בדיילי מייל, כשהוא כולל
25 תמונה אחת של התובע, הנוגעת לתוכן הכתבה בקשר הדוק... מדובר בשימוש מידתי שאינו
26 עולה על הנדרש לצורך השימוש" (שם, סעיף 77 ואילך).
- 27 בכל הקשור להשפעת השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה, הודגש, כי
28 מדובר בצילום חדשותי מסוג פפארצי ולא אומנותי כך שעיקר ערכו בפרסומו הראשוני.
29 לאחר מכן פוחת ערכו משמעותית. מכאן, שאין בפרסום ע"י הנתבעת כדי להשפיע על ערכו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

- 1 לפיכך נקבע, כי גם בהתאם למבחן זה השימוש בו עשתה הנתבעת בצילום אינו חורג מגדר
2 שימוש הוגן.
- 3 .34 בכל הקשור לזכותו המוסרית של התובע, הודגש כי מדובר בצילום מסך עם הקרדיט שנתן
4 הדיילי מייל לסוכנות הצילום. כפי שהעיד התובע (גם בבית משפט זה) הוא אינו מעונין ששמו
5 יופיע על הצילומים וממילא לא היתה לו טענה כלפי הדיילי מייל. נקבע, כי הנתבעת פרסמה
6 את הצילום כפי שהופיע בדיילי מייל על הקרדיט שמופיע בו ועל כן לא ניתן לשלול ממנה בשל
7 כך את הגנת המפר התמים. בכל הקשור לתום ליבה של הנתבעת נקבע, כי בהתאם לעדות
8 נציגה, הוא פעל משיקולים מקצועיים שאינם חורגים מנורמות עיתונאיות מקובלות.
- 9 לפיכך, קבע בית המשפט, כי מכל המקובץ עולה כי עומדת לנתבעת הגנת "שימוש הוגן" ועל
10 כן דין התביעה להידחות.
- 11 .36 התובע הגיש ערעור על פסק הדין, לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (ע"א 7806-06-23).
- 12 .37 לפיכך, הוצע לצדדים בתיק זה להמתין לפסק הדין שינתן בערעור, בטרם ינתן בו פסק הדין.
13 התובע טען כי לטעמו פסק הדין שניתן הוא שגוי אולם הבהיר כי אין הוא מתנגד להמתין עד
14 להכרעה בערעור שהוא הגיש, וכך היה.
- 15 **פסק הדין שניתן בערעור על פסק הדין בתביעת "הארץ" והדין שהתקיים**
- 16 .38 ביום 9.1.25, לאחר שהתקיים דיון בערעור שהגיש התובע, ניתן על ידי בית המשפט המחוזי
17 (הרכב השופטים שאול שוחט, עינת רביד ונפתלי שילה) פסק הדין.
- 18 .39 בפסק הדין נקבע כדלקמן:
- 19 "בתום הדיון, ולנוכח הקשיים שהוצפו, ובהינתן הדברים שנאמרו על ידי
20 בית המשפט במסגרת המלצתו, הומלץ למערער לחזור בו מן הערעור.
21 המערער קיבל אתה המלצה.
22 הערעור נדחה אפוא.
23 לאחר שנתנו דעתנו על מכלול הנתונים אנ סבורים כי מן הנכון שכל צד יישא
24 בהוצאותיו.
25 הערבון שהפקיד המערער, על פירותיו, יושב לו באמצעות בא כוחו".
- 26 .40 ביום 11.2.25 הגיש התובע עיזכון אודות מתן פסק הדין בערעור ובקשה למתן פסק דין בתיק
27 דנן. לטענתו "כדברי ביהמ"ש של הערעור הנ"ל, הערעור נמשך בשל נסיבות ייחודיות שאפיינו
28 את הסוגיה בענין עיתון הארץ בלבד ואינן מתקיימות במקרה דכאן (תרתני משמע)".
- 29 .41 בהקשר זה ציטט התובע את דברי בית המשפט מעמ' 9 לפרוטוקול הדיון כדלקמן:

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

- 1 "אותנו מעניין האם במקרה שלנו יש את ההגנות לפי סעיף 19 או לא ואנחנו
2 סבורים שישנן ולכן אנחנו ממליצים לאדוני לחזור בו מן הערעור וזאת
3 מהטעם שמדובר במקרה שהנסיבות הפרטניות שלו, בשים לב שבוצעו 3
4 פרסומים ומדובר בצילום מסך שכלל תמונה אחת בודדת, תוך שניתן קרדיט
5 גם לסוכנות הצילום וגם לדיילי מייל יש בכך כדי להצדיק במקרה הזה את
6 פסק דינו של בית משפט קמא".
- 7 .42 לפיכך, ביקש התובע כי יינתן פסק דין בתביעה דנן "בהתאם לנסיבות של הליך זה, במנותק
8 מהנסיבות הייחודיות שהיו לטענתו בתיק שבנין "הארץ".
- 9 .43 בהמשך צירף התובע להודעתו גם את פרוטוקול הדיון המלא וביקש לעמוד על הנסיבות
10 הייחודיות הקיימות בהליך דנן, שיש בהן, לטענתו, כדי לבסס מתן פסק דין שונה מזה שניתן
11 בתביעתו נגד עיתון הארץ.
- 12 .44 לטענת התובע, המקרה דנן שונה מזה שהיה מושא פסק הדין בענין הארץ בכך שכאן, נציג
13 הנתבעת, אישר כי "אין חשיבות מעשית לתמונות עצמן". לטענתו, הטענה כי מדובר ב"שימוש
14 הוגן" אינה יכולה לדור בכפיפה אחת עם הטענה כי "אין חשיבות מעשית לתמונות עצמן".
15 שימוש הוגן נועד לאפשר יצירת קשר, או הפניה לאובייקט (תמונה, צליל, ציטוט) שהוא לב
16 הדבר ולכן אי אפשר לשדר את החדשה בלעדיו. שעה שהנתבעת עצמה, טוען התובע, מאשרת
17 מיוזמתה היא כי אין חשיבות מעשית לתמונות כשלעצמן, הרי שלא ניתן לקבל את טענתה
18 שמדובר ב"שימוש הוגן".
- 19 .45 יצוין, כי טענה זו נטענה על ידי התובע עוד בסיכומים שהגיש. שם הפנה התובע לס' 19
20 לתצהיר ברוך שי מטעם הנתבעת, לפיו " ... הואיל ואין חשיבות מעשית לתמונות כשלעצמן
21 אלא לאיום של ברק נגד הדיילי מייל, הנתבע שידר גם ברשת ב' את דבר הסכסוך בין ברק
22 לדיילי מייל". צא ולמד, טוען התובע (ס' 16 לסיכומיו) נציג הנתבעת במו פיו מאשר שאין
23 חשיבות מעשית לתמונות כשלעצמו.
- 24 .46 עוד טען התובע כי בפרסום של הנתבעת בתביעה דנן הוסר הקרדיט שניתן על גבי התמונות
25 (לסוכנות הצילום) בפרסום של הדיילי מייל.
- 26 .47 בהמשך הפנה התובע לסיכומים שהוגשו מטעמו, שבהם, לטענתו, "מפורטים רזי המקרה כאן
27 השונים ממה שאירע עם עיתון הארץ, שוני המפורט בפסה"ד של ביהמ"ש הנכבד בבת ים
28 ולאחר מכן בהמלצת כבוד ביהמ"ש המחוזי בתל אביב".
- 29 .48 לטענת התובע, כי "בשונה באופן מובהק מהמקרה שלפנינו, בענין "הארץ", בו כפי שקבע
30 ביהמ"ש המחוזי, התקיימו נסיבות חריגות שהצדיקו כי יחסה תחת הגנת השימוש ההוגן.
31 כבוד בית המשפט מופנה לפסק דינו של בית המשפט הנכבד בבת ים, שלכל אורכו מנתח...

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

- 1 את הנסיבות המקימות 'שימוש הוגן', נסיבות ייחודיות שאינן קיימות וממילא לא הוכחו
2 במקרה דנן".
- 3 49. לפיכך ביקש התובע מבית משפט זה, לאחר ששמע את הראיות וקרא את הסיכומים בתיק
4 זה לפסוק "בהתאם לנסיבות הליך זה, במנותק מהנסיבות הייחודיות שהיו בתיק בעניין
5 'הארץ'".
- 6 50. בתגובה להודעתו של התובע טענה הנתבעת, כי לא מצאה דבר בפסק הדין שיכול להבחין בין
7 התביעה נגד עיתון הארץ לבין התביעה דנן.
- 8 51. הנתבעת הוסיפה והדגישה, כי למיטב ידיעתה התובע הגיש לפחות 3 תביעות מקבילות נגד
9 גופי תקשורת חדשותיים בשל אותה "הפרה" נטענת, במסגרתו דיווחו גופי התקשורת
10 השונים על סכסוך משפטי בין אהוד ברק שהיה אז מועמד לראשות הממשלה לבין הדיילי
11 מייל הבריטי.
- 12 52. בענין "הארץ", טוענת הנתבעת, קיבל בית המשפט את טענת השימוש ההוגן לפי סעיף 19(א)
13 לחוק. הנתבעת סבורה כי מדובר בפסק דין מנומק ומעמיק שדן ארוכות בטענת השימוש
14 ההוגן ובחן אם התקיימו כל התנאים להעניק את ההגנה ומצא שכן. הנתבעת מדגישה כי אין
15 שום הבדל בין הפרסום שלה או של כל נתבעת אחרת באותו עניין.
- 16 53. עוד מוסיפה הנתבעת וטוענת, כי בהליך דנן נפלו פגמים נוספים באופן ניהול התיק על ידי
17 התובע, המצדיקים דחיית התביעה בין על בסיס טענת ההגנה של "שימוש הוגן" ובין מכל
18 טענה אחרת.
- 19 54. לטענת הנתבעת, הרכב בית המשפט המחוזי שדן בערעור על פסק הדין לא מצא שום בסיס
20 לקבלתו. בהתאם לפרוטוקול שהוגש, בית המשפט שלערעור מצא שמדובר בגוף תקשורת
21 שנכנס לגדר הגנת סעיף 19(א) לחוק על אף היותו גוף מסחרי במהותו (עמ' 2). עוד הדגיש בית
22 המשפט שלערעור שהשימוש בתמונה במסגרת הסיקור נועד להשלים את הסיקור העיתונאי
23 (עמ' 4).
- 24 55. עוד טוענת הנתבעת, כי בעמ' 7 לפרוטוקול מבהיר ההרכב לתובע כי בדעתו לדחות את הערעור
25 ולא להתערב בפסק דינו של בית משפט השלום, אולם מאחר שהתובע חשש מהשלכות הרחב
26 של דחיית הערעור הציע לו ההרכב לציין שהם המליצו לו למחוק את הערעור בשל הנסיבות
27 הפרטניות כדי שזה יוכל אח"כ לטעון במסגרת תובענה זו למשל, שהנסיבות שונות. יחד עם
28 זאת, טוענת הנתבעת, בסופו של דבר אין מדובר בקביעה משפטית אלא בריכוך התובע
29 (המערער שם) לחזור בו מערעורו ולהותיר לו למעשה לנסות ולשכנע כאן שעסקין בנסיבות

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

- 1 פרטניות שונות. בסופו של דבר קבע ההרכב (בעמ' 9) שחלה הגנת סעיף 19(א) לחוק. התובע
2 מצדו משך את הערעור, שנדחה ללא כל הבחנה בדבר הבדלים פרטניים.
- 3 56. לטענת הנתבעת, כאשר מספר גופי תקשורת מדווחים באופן דומה על סכסוך בין מר ברק
4 לדיילי מייל והצילום המפורסם הינו חלק בלתי נפרד מהסיקור, לא ניתן לקבוע שגוף
5 תקשורת אחד עשה את הדיווח במסגרת סיקור עיתונאי וגוף אחר לא. כל הגופים עשו "פולו-
6 אפ" לאותה ידיעה חדשותית שהתפרסמה על ידי גוף תקשורת אחר. בתביעה דן מדובר
7 במספר שניות של הצגת הצילום מתוך כתבה של 7 דקות בטלוויזיה על כל השתלשלות
8 הדברים, אף שהתובע מציג כל קישור לכתבה כהפרה נפרדת, כאשר בפועל מדובר בכתבה
9 בודדה.
- 10 57. לפיכך עותרת הנתבעת לדחות את התביעה תוך חיוב התובע בהוצאות ממשיות ותוך שימת
11 לב לעמדת בית המשפט המחוזי שמצא כי דין הערעור של התובע להידחות. הנתבעת מבקשת
12 לקבוע כי ב פרסום תמונות הפפרצ'י של התובע במסגרת הסיקור העיתונאי על הסכסוך בין
13 מר ברק לדיילי מייל, היה שימוש עיתונאי הוגן תחת ההגנה העומדת לעיתונאי ולגוף
14 התקשורת בסעיף 19(א) לחוק זכויות יוצרים.
- 15 **התביעות הנוספות שהגיש התובע ביחס לאותה תמונה/תמונות**
- 16 58. כפי שצוין לעיל התובע הגיש תביעות נוספות בטענה להפרת זכויות יוצרים נגד כלי תקשורת
17 נוספים, בנוסף לתביעתו דן נגד התאגיד. כמופיע במאגרים המשפטיים, הדיון בשתי
18 התביעות הנוספות, הסתיים ללא הכרעה לגופם של דברים.
- 19 59. בת"א 19-10-2578 דונילי נ' וואלה! תקשורת בע"מ, קבע בית המשפט ביום 1.2.25 כדלקמן:
20 "עיינתי בתיק שהתנהל בבית המשפט המחוזי ועולה ממנו כי ביום 9.1.25
21 התנהל דיון ארוך וממצה בעניין התביעה והתובע קיבל את המלצת בית
22 המשפט המחוזי וחזר בו מהתביעה. התובע לא הודיע לבית המשפט על
23 הסכמה זו אף כי חלפו מאז 21 יום. בנסיבות אלו לא ברור לי אם התובע עוד
24 עומד על תביעתו ואני מציעה לו לשקול את השימוש החדשותי בצילום כפי
25 שהציע בית המשפט המחוזי בעניין הצילום שעמד בפניו.
26 בהעדר הודעה של התובע כי הוא עומד על תביעתו, בתוך 7 ימים, התביעה
27 תמחק".
- 28 60. ביום 14.2.25, התביעה נמחקה והותר טיעון ביחס להוצאות. ביום 21.2.25, לאחר הטיעון
29 נקבע שהערובה שהופקדה על פירותיה תועבר לידי הנתבעת במלואה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

- 1 .61 בת"א 43871-07-21 דונילי נ' קבוצת ידיעות אחרונות, נקבע ביום 30.12.24 כי "ההליכים
2 בתיק מעוכבים עד להכרעה בערעור בתיק המקביל. לעת עתה המזכירות תסגור את התיק".
3 לא נמצאה החלטה שניתנה לאחר מכן.
- 4 .62 דווקא בתביעה דנן עומד התובע על מתן הכרעה לגופם של דברים, גם בהינתן דחיית הערעור
5 על פסק הדין שניתן בתביעה נגד עיתון "הארץ" וגם בהינתן העובדה כי הוסכם להמתין
6 לתוצאת הערעור, כפי שצוין לעיל.
- 7 .63 כפי שפורט לעיל, התובע סבור כי קיימים הבדלים בין המקרים, שיש בהם כדי להביא לשינוי
8 בתוצאה, וזאת השאלה המרכזית שיש לבחון ולהכריע בה כאן.

9 דין והכרעה

- 10 .64 לאחר עיון בכתבי הטענות בתיק זה ובראיות שהוגשו, לאחר ששמעתי את עדי הצדדים, לאחר
11 שקראתי את סיכומי הצדדים, ולאחר שעיינתי בפסק הדין של בית משפט השלום בענין
12 "הארץ" וכן בפסק הדין של בית המשפט המחוזי בערעור עליו, לרבות פרוטוקול הדיון שקדם
13 לו, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להידחות ואפרט.

14 כללי

- 15 .65 ראשית, בכל הכבוד, ניתוחו ומסקנותיו של בית המשפט בפסק דינו בענין "הארץ" מקובלים
16 עלי במלואם, כפי שהיו מקובלים גם על בית המשפט שלערעור, שמצא להמליץ למערער
17 (התובע) לחזור בו מהערעור, ודחה את הערעור.

- 18 .66 שנית, מקובלת עלי עמדת הנתבעת, העולה מקריאת הפרוטוקול במלואו, כי בית המשפט
19 שלערעור לא קבע כל קביעה ובוודאי שלא קביעה מחייבת ביחס לנסיבות פרטניות כאלה
20 ואחרות שיש בהן לבסס אבחנה בין התביעה בענין "הארץ" לבין תביעות אחרות בענין.
21 במיוחד אמורים הדברים כאשר אין מחלוקת שפרטי התביעות האחרות לא עמדו בפני בית
22 המשפט המחוזי. ממילא, למעשה אין מעמד משפטי לאמירות כאלה ואחרות של בית המשפט
23 במהלך הדיון, במיוחד כאשר הוא מבקש להגיע להסכמה בדבר דחייתו.

- 24 .67 שלישית, מקובלת עלי עמדת הנתבעת כי למעשה כל התביעות עוסקות בסיקור חדשותי, מה
25 שמכונה "פולו-אפ", ביחס לפרסום שפורסם באמצעי תקשורת אחר, הדיילי מייל. במילים
26 אחרות, עצם הידיעה שפורסמה (בליווי תמונות) בגוף תקשורת אחד, היא היא האירוע
27 החדשותי המסוקר באמצעי תקשורת אחרים. בנסיבות אלה, אין ענייננו בפרסום של תמונה,
28 כתמונה, אלא כחלק מידיעה שפורסמה בכלי תקשורת אחר. כפי שצוין גם בית המשפט
29 המחוזי בפרוטוקול הדיון בערעור, מטרת גופי התקשורת לא היתה פרסום תמונתו של מר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

- 1 ברק כשהוא עוטה מחמם צוואר בדרכו להיכנס לביתו של אפשטיין, אלא איומו של מר ברק
2 על הדיילי מייל בתביעת דיבה בגין הכתבה אליה נלוותה תמונה זו.
- 3 .68 אכן, לא כל סיקור חדשותי מסוג "פולו-אפ", כדוגמת זה שבענינו, יהווה שימוש מותר ויחסה
4 תחת הגנת "השימוש ההוגן", אולם יש לזכור כי ענינו באותו סוג של סיקור חדשותי בכל
5 התביעות. בנסיבות אלה, אכן דומה שעל פני הדברים, דין אחד ("שימוש הוגן") חל על כל
6 התביעות, אלא אם אכן יוכחו הבדלים עובדתיים כאלה ואחרים, שיש בהם כדי לשנות את
7 המצב המשפטי.
- 8 .69 עתה, יש לבחון האם אכן קיימים הבדלים בין המקרה שבתביעה זו לזה שבתביעה נגד
9 "הארץ", בו ניתן פסק דין שאושר למעשה בערכאת הערעור, שיש בהם כדי להביא לתוצאה
10 שונה מזו אליה הגיעו שתי הערכאות בתביעת "הארץ".
- 11 שאלת קיומן של נסיבות מיוחדות או הבדלים בין התביעות
- 12 .70 התובע טוען לקיומם של שני הבדלים (או כלשונו "נסיבות יחודיות הקיימות בהליך דנאי"),
13 וזאת מעבר להפניה כללית לסיכומים מטעמו, שבהם, לטענתו, "מפורטים רזי המקרה כאן
14 השונים ממה שאירע עם עיתון הארץ...".
- 15 .71 בתמצית, התובע טוען כי בענינו טען העד מטעם הנתבעת כי "אין חשיבות מעשית לתמונות
16 עצמן", טענה שלטעמו של התובע אינה עולה בקנה אחד עם הגנה של "שימוש הוגן". עוד טוען
17 התובע כי בניגוד לעובדות בענין "הארץ", הנתבעת כאן לא נתנה קרדיט לסוכנות הצילום,
18 כפי שנעשה בפרסום של הדיילי מייל.
- 19 .72 הבדל נוסף שאפשר למצוא, אליו אמנם לא הפנה התובע במפורש, הוא העובדה שבענינו
20 היקף פרסום היה שונה (3 תמונות מתוך הדיילי מייל ולא תמונה אחת, שאחת מהן כאמור
21 פורסמה מספר פעמים) והעובדה שהפרסום בענינו נעשה גם בכתבה טלוויזיונית ולא רק
22 בכתב.
- 23 .73 לטענת התובע, ההבדלים שציין אמורים להוביל לקביעה כי דווקא בענינו, להבדיל מענין
24 "הארץ" לא עשה כלי התקשורת מושא תביעה זו שימוש מותר בתמונות, שכן לא ניתן לקבוע
25 שהוא עשה בהן שימוש הוגן, בהתאם לקריטריונים שנקבעו בחוק.
- 26 .74 לאחר עיון בטענות הצדדים ביחס להבדלים או הנסיבות המיוחדות הנתבעות, הגעתי
27 למסקנה, כי אף שקיימות נסיבות עובדתיות כאלה ואחרות שאינן זהות בשני המקרים
28 (כמצוין לעיל), הרי שאין בהן כדי לשנות את התוצאה או לגרוע מהקביעה לפיה נעשה שימוש
29 הוגן בתמונה/תמונות שצילם התובע.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 2663-10-19 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

75. דומה שלא בכדי החליט התובע, לאחר שתקבל פסק הדין בערעור בענין ה"ארץ", שלא להמשיך ביתר התביעות שהגיש ולא ברור מדוע החליט שדווקא בתביעה דן יש להכריע לגופו של ענין. יודגש, כי בעת שהוחלט להמתין לפסק הדין בערעור בענין ה"ארץ", אמנם טען התובע כי פסק הדין לדידו שגוי, אולם הוא לא טען כי בכל מקרה קיימים בינו ובין התביעה דן הבדלים שיש בהם כדי להפוך את התוצאה על פיה ללא קשר לפסק הדין בענין ה"ארץ".
76. כזכור, סעיפים 18-19 לחוק קובעים כי "שימוש הוגן" ביצירה מותר, בין השאר, למטרת "דיווח עיתונאי", כאשר "לצורך בחינה של הוגנות השימוש ביצירה" יש לשקול בין השאר את "מטרת השימוש ואופיו, אופי היצירה שבה נעשה השימוש, היקף השימוש, בחינה איכותית וכמותית, ביחס ליצירה בשלמותה" והשפעת השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה".
77. בפסק הדין בענין ה"ארץ" נשקלו שיקולים אלה ונקבע קיומו של "שימוש הוגן". עתה יש לבחון האם יש בטענות התובע להבדלים כדי להביא לתוצאה שונה בעת שקילת אחד השיקולים.
78. ראשית, כאמור, אכן קיים שונים עובדתי בין התביעות ביחס להיקף השימוש בתמונה/תמונות. בענין ה"ארץ" דובר בתמונה אחת (שנטען שפורסמה שלוש פעמים, באתר בעיתון המודפס ובכתבת המשך). בענינו מדובר ב-3 תמונות (שלא במסגרת צילום מסך מהדיילי מייל). התמונות הוצגו למשך מספר שניות (כ-13 שניות במצטבר) במסגרת כתבה שאורכה כ-7 דקות, בליווי הכיתוב "מתוך הדיילי מייל" ובתוספת קריינות לענין האיום של מר ברק בתביעת דיבה נגד העיתון. יצוין כי מדובר ב-3 תמונות מתוך 14 תמונות שפורסמו בכתבה המקורית של הדיילי מייל.
79. בנוסף, באתר של הנתבעת פורסמה אחת מ-3 התמונות (במלואה), תחת כותרות שונות ביחס לאיום התביעה בדיבה של מר ברק, וכן במסגרת מה שנחזה להיות "תוצאות חיפוש" (בסה"כ צורפו לכתב התביעה 5 פרסומים באתר הנתבעת של אותה תמונה, כאמור), חלקם נחזים להיות צילום מסך, כאשר גם כאן מופיע הכיתוב "מתוך הדיילי מייל".
80. לטעמי, גם השימוש שעשתה הנתבעת דן בתמונות (ואף שמדובר ב-3 ותמונות ולא תמונה אחת), בדומה לשימוש שנעשה בענין ה"ארץ", אינו חורג בהיקפו משימוש מידתי שאינו עולה על הנדרש, המבסס טענה לשימוש הוגן. כאמור, מדובר בשלוש תמונות שהופיעו למשך כמה שניות בכתבה טלוויזיונית, כשהן קשורות קשר הדוק לדיווח העיתונאי אודות הסכסוך בין הדיילי מייל ומר ברק, ובתמונה אחת מהן שהופיעה מספר פעמים, לצד כיתוב המבאר סכסוך זה, באתר האינטרנט של הנתבעת.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

81. למעשה, טענתו המרכזית של התובע היא, כי המקרה דן שונה מזה שהיה מושא פסק הדין בענין "הארץ" בכך שכאן, נציג הנתבעת, אישר ש"אין חשיבות מעשית לתמונות עצמן". לטענת התובע, טענה ל"שימוש הוגן" אינה יכולה לדור בכפיפה אחת עם טענה זו.
82. יאמר, כי לא ברור מדוע נתלה התובע בטענה זו של הנתבעת כמוצא שלל רב, שכן היא מבקשת לתאר את האירוע החדשותי שסוקר לאשורו. הארוע החדשותי שסוקר לא היה התמונות כשלעצמן, כפי שנקבע גם בענין "הארץ" אלא הסכסוך שהתגלע בגין פרסומן בדיילי מייל בין מר ברק לדיילי מייל. כך עולה גם מהמשפט השלם שהופיע בתצהירו של נציג הנתבעת: "זאת ועוד, הואיל ואין חשיבות מעשית לתמונות כשלעצמן אלא לאיום של ברק נגד הדיילי מייל, הנתבע שידר גם ברשת ב' את דבר הסכסוך בין ברק לדיילי מייל".
83. כפי שהדגישה הנתבעת, מטרת השימוש בתמונות ואופיו הינם דיווח עיתונאי על אירוע חדשותי מתגלגל, כאשר התמונות נועדו להשלים את ההקשר של הכתבה ואיומיו של ברק כלפי הדיילי מייל וקשריו עם אפשטיין. התמונה לא היתה הכתבה אלא פרט מידע רלבנטי להבנת הכתבה. כנטען על ידי הנתבעת, ביחס להיקף התוכן לרבות התמונות שנלקחו מהדיילי מייל, מדובר בהיקף שימוש שולי שנועד להשלים את הדיווח העיתונאי באופן מקצועי בלבד.
84. גם בענין "הארץ", כפי שבענינו, נקבע כי תוכנה של הכתבה עסק בפרסום בדיילי מייל ובתגובתו של ברק לאמור בכתבה. כפי שנקבע בפסק הדין בענין "הארץ" בכל הקשור למטרת השימוש ואופיו, האופי הטרנספורמטיבי של השימוש הינו השיקול הראשון במעלה לבחינת השימוש ההוגן. בהקשר זה נקבע (בסעי' 65 ואילך לפסק הדין) כי קיים שימוש טרנספורמטיבי בצילום. בעוד עיקר הכובד של הפרסום בדיילי מייל עוסק בהימצאות ברק בפתח ביתו של אפשטיין תוך הסתרת פניו, נקודת הכובד בכתבות הנתבעת עוסק בתביעת הדיבה אותה מתעתד ברק להגיש בעקבות הפרסום.
85. עוד נקבע בפסק הדין בענין הארץ (שם):
- "אומנם באופן עקרוני ניתן לדווח על תביעת הדיבה אותה התעתד מר ברק להגיש גם ללא הצילום; אולם הדיווח העיתונאי ימצא חסר. שכן מהו הסיפור? התמונה מגלמת בחובה את הסיפור: האופן שבו נצפה ברק בכניסתו לביתו של אפשטיין והאם ניסה להסתיר את פניו. יראו הקוראים וישפטו – האם הסתיר את פניו, או שמא מדובר בפריט לבוש תמים. לא ניתן לדווח דיווח עיתונאי מלא ללא פרסום הצילום עצמו. על כן הצילום עצמו, על אף אפיה המסחרי של הנתבעת, הוא עצמו הדיווח".
86. אכן אפשר היה לפרסם את דבר קיומה של הכתבה גם ללא הצגת תמונותיו של ברק (תוך כדי תיאור התמונות במלל), כפי ששידר התאגיד בתחנת הרדיו "רשת ב'", אולם מובן כי דיווח כזה הוא דיווח חסר, כפי שרבים מהדיווחים ברדיו חסרים מעצם טיבם ליווי וויזואלי. כדברי

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

- 1 בית המשפט המחוזי בפרוטוקול הדיון בערעור "כדי להשלים את הידיעה החדשותית היה
2 צריך את התמונה" (שם, עמ' 4). בלי התמונה "אין את הערך המוסף הזה והוא משמעותי"
3 (שם, עמ' 5).
- 4 .87 סיכומם של דברים בענין זה, טענת נציג הנתבעת בתצהירו משקפת את המצב העובדתי
5 והמשפטי המבסס הגנת "שימוש הוגן", כפי שפורטו הדברים גם בענין "הארץ", ואין בעצם
6 אמירתם כדי לבסס הבדל בין המקרים ובוודאי שלא הבדל שיש בו כדי לשנות את התוצאה.
- 7 .88 בכל הקשור לאופי היצירה שבה נעשה השימוש (יצירה בעלת ערך חקירתי אינפורמטיבי ולא
8 אומנותי או מסחרי), אין הבדל בין הקביעות בענין "הארץ" ובענינו. כך גם בכל הקשור
9 להשפעת השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה. גם כאן, בדיוק כפי שהיה
10 בענין "הארץ", מדובר בצילום חדשותי מסוג פפארצי ולא אומנותי, שעיקר ערכו בפרסומו
11 הראשוני. גם כאן אין בפרסום של הנתבעת כדי להשפיע על ערכו.
- 12 .89 בענין "הארץ" נשקל גם תום ליבה של הנתבעת כפי שהשתקף מעדות הנציג מטעמה. גם
13 בענינו מתצהירו של נציג הנתבעת, כמו גם מעדותו בפני ניתן ללמוד שהנתבעת פעלה
14 משיקולים מקצועיים שאינם חורגים מנורמות עיתונאיות מקובלות, ובהתאם להן.
- 15 .90 טענתה נוספת שבפי התובע נוגעת לעובדה שבניגוד לפרסום ב"הארץ", התמונות שפורסמו
16 במקרה דנן לא כללו מתן קרדיט לסוכנות הצילום, כפי שהופיעו בפרסום המקורי של הדיילי
17 מייל. למעשה ניתן להבין טענה זו כטענה לפגיעה בזכותו המוסרית של התובע בתמונות.
- 18 .91 אלא שלכל הדעות, גם בפרסום של הדיילי מייל לא ניתן קרדיט לתובע עצמו (כי אם לסוכנות
19 הצילום) וזאת לא בכדי שכן התובע עצמו הבהיר כי הוא לא היה מעונין ששמו יופיע על
20 הצילומים וכי ויתר על הופעת שמו, שכן לטענתו "אני עצבנתי יותר מידי אנשים בעולם
21 הזה..." (עמ' 12 ש' 16). ממילא גם לא היתה לתובע כל טענה כלפי הדיילי מייל בענין זה.
22 יצוין, כי בתשובה לשאלה כיצד מתיישבת טענתו להפרת זכותו המוסרית כאשר הוא עצמו
23 אינו מעונין ששמו יופיע על התמונות, לא השיב התובע תשובה עניינית (עמ' 12, ש' 25-22).
- 24 .92 יש לזכור כי הזכות המוסרית הקיימת לצלם היא כי שמו ייקרא על יצירתו (סעיף 46 לחוק).
25 שמו ולא כל שם אחר. על זכות זו בדיוק ויתר התובע (עוד בפרסום של הדיילי מייל) וממילא
26 לא ניתן לטעון כי זכותו המוסרית נפגעה בפרסום של הנתבעת בענינו.
- 27 .93 זאת ועוד, יש לזכור כי בענינו בענינו הדיווח החדשותי היה אודות פרסום הכתבה בדיילי
28 מייל, שלו ניתן הקרדיט הנגזר מפרסום זה, כנהוג. כפי שהעיד הנציג מטעם הנתבעת, כמקובל
29 בין גופי תקשורת הקרדיט מוענק לגוף המפרסם הראשון.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 19-10-2663 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

- 1 94. מכאן שאין בהבדל זה שבין העובדות כדי לעלות או להוריד וממילא אין בטו כדי להביא
2 לתוצאה שונה מזו אליה הגיעו בתי המשפט בענין "הארץ".
- 3 95. לפני סיום יש לציין, כי הצדדים בענין "הארץ" כמו גם הצדדים בתביעה זו היו חלוקים
4 בשאלת הבעלות בזכויות היוצרים בתמונה/תמונות.
- 5 96. בענייננו טענה הנתבעת, כי התובע לא עמד בנטל להוכיח את זכויותיו בתמונות ולחלופין
6 מהמסמכים שהגיש עולה כי הוא מכר זכויותיו לדיילי מייל. לטענתה, גם אם מקבלים את
7 טענת התובע כי העניק לדיילי מייל רישיון בלעדי, הרי שזה מפקיע את זכויות תובע ולכל
8 הפחות התובע לא הציג ראיה לכך שזכות הבלעדיות פקעה. לטענת הנתבעת התובע לא העמיד
9 בפני בית המשפט תמונה מלאה אודות המצב הקנייני של זכויות היוצרים ויש לדחות תביעתו
10 מטעם זה.
- 11 97. יוזכר בענין זה, כי נוסח התצהיר שצרף התובע לשתי התביעות הוא למעשה זהה, לרבות מלוא
12 הטעויות בגינן לא מצא בית המשפט שדן בענין "הארץ" לתת לו ערך.
- 13 98. בענין "הארץ" נקבע שהתובע הרים את הנטל להוכיח את זכויותיו בצילום עליו דובר שם.
14 כמו שם (כמצוין בסעיף 30 ואילך לפסק הדין), גם כאן העיד התובע שהוא צילם את התמונות
15 ומכר אותן לדיילי מייל, כאשר הזכויות נותרות בידיו. נקבע שם שעדותו של התובע יחד עם
16 התכתובת מול הדיילי מייל מרימים את הנטל המוטל על התובע להוכחת זכויותיו בצילומים
17 ולכל הפחות מעבירים את הנטל להוכיח אחרת, וזאת לא נעשה.
- 18 99. יצוין, שאף שבענייננו מדובר בשתי תמונות נוספות על זו שנדונה בענין "הארץ", מדובר
19 בתמונות שצולמו בסמיכות זו לזו ועל פני הדברים דומה שדין אחד בענין הזכויות חל גם
20 עליהן. מכל מקום, בהינתן העובדות שהוכחו בפני ובהינתן פסק דינו של בית המשפט בענין
21 "הארץ" יש לטעמי לקבוע גם בענייננו כי תובע עמד בנטל המוטל עליו להוכיח שזכויות
22 היוצרים בתמונות שייכות לו.
- 23 **סיכומם של דברים**
- 24 100. כפי שפורט לעיל, בענייננו, שאינו שונה מהותית מהענין שנדון בפסקי הדין בענין "הארץ",
25 הוכח כי לנתבעת עומדת הגנת ה"שימוש ההוגן" בתמונות שצילם התובע, בדיוק כפי שנקבע
26 בענין "הארץ".
- 27 101. לפיכך, דין התביעה להידחות.
- 28 102. התובע ישא בהוצאות הנתבעת בסך כולל של 45,000 ₪.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 2663-10-19 דונילי נ' תאגיד השידור כאן

1 103. אם לא יתבקש אחרת, עד ליום 25.8.25, המזכירות תעביר את הפקדון שהפקיד התובע, על
2 הפירות שצבר, לידי הנתבעת באמצעות ב"כ, על חשבון ההוצאות שנפסקו.

3 104. בקביעת סכום ההוצאות הבאתי בחשבון את סכום התביעה, היקף הראיות שהוגש, מספר
4 הדיונים שהתקיימו והעובדה שניתן פסק דין בתביעה דומה של תובע, שהערעור לגביו נדחה,
5 הכל כמפורט לעיל.

6
7

8 ניתן היום, י"ב אב תשפ"ה, 06 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.

9

מיכל הירשפלד, שופטת

10
11

